

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Acta Synodalia Dioecesana Ecclesiae Mediolanensis, Pars Secunda

Borromeo, Carlo

Brixiae, 1603

Decretum. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11399

ad Ecclesia egrediatur superpelliceo in dutus: nisi cum processione, aliudve ecclæsticū munus & officium obit, qd illud indumentum requirat.

Baptismus infantū expositorum. **INFANS** expositus tametsi collo appensum habeat testimonium, quod baptizatus fuerit, si tamen illum baptizatum esse alia ratione non constet, baptizetur, hac tamen verborum formula: *Sicut es baptizatus, ego te iterum non baptizo;* & si nondum es baptizatus, *ego te baptizo &c.* Quod si ea testimonij schedula sit nomen adscriptum, quod illi in baptismō impositum esse asseratur, idem ipsi nomen imponatur; conserueturque etiam illa schedula de collo pendens; ac præterea quo modo, quove testimonio munitus repertus sit, in libro baptizatum describatur.

Rite baptizatus ne iterum sub conditione baptizetur. **SACERDOS** qui infantem ad sacram baptisini fontem delatum verè rit, baptizatum esse sciens, eum iterum (quod nefas est) baptizare præsumperit, ea etiam conditione, *Si es baptizatus, ego te iterum non baptizo, &c.* præter irregularitatem quam incurrit, alia præterea graui plectatur poena Archiepiscopi arbitratū.

Parochus quibus coniunctus ne interficit. **ANIMARVM** curator qui baptismi sacramentum Infanti ministravit, ad coniunctionem ne accedat, quod in ædibus parentum infantis recens baptizati ob id paratum erit.
Nuptialibus præterea epulis, quæ sponsorum quos coniunxerit, quibusve benedixerit, nomine parate erunt, ne interfici; si in eis lusus, choreæ, saltationesve agendæ sint, aut amatorijs vel lasciuia cantus canendi.

In puerarum benedictione quæ cœienda. **AD** preces quæ supra puerarum funduntur, cum post prolem emissam illa astura gratias ad Ecclesiam se cōfert, Parochus puerarum domum ne ingrediatur, etiam si mulier ob aduersam valitudinem Ecclesiam adire nequeat.

Fœminis præterea post puerperium ad Ecclesiam venientibus panis benedictus sub hostiæ forma ne præbeatur.

Decretum. XI.

QVICUNQUE in Diæcesi maiorem anni partem moratus est, si is in ea Pascha sacrosanctum Eucharistie sacra momentum non ab eo Parochio sumperit, nichil in qua intra cuius parochiæ fines id temporis maior est; quamvis se id ab alio Parochio in parte maiori sumpsiisse asserat, in eum tamen non securus agatur, ac si ex illius parochiæ incolis vnuus esset, qui totum ibi annum mansisset.

Si quis præterea sex tantum mensibus in diæcesi habitauerit; tantundemque temporis in aliqua urbis parochia moratus, post Pascha ad illam se confert parochiam, in qua sacram Eucharistiam non sumperit; hic tridui spatio fidem communionis Parochio exhibeat. Quod si non præstiterit, perinde habetur, ac si sacram non sumpsisset communionem.

Decretum. XII.

SACERDOTI, qui singulis & festis diebus & ferijs in anno Missæ sacræ pro alio facit, ne maior pecunia summa eleemosinæ nomine detur, quam sit, libræ scilicet imperiales centum & octuaginta.

Neque Sacerdoti cuiquam, qui id Missæ sacræ faciendi munus per totum annum suscepit, quavis causa causæ specie, ac ne sustentationis quidem aut necessitatibus nomine plus petere exigeret liceat.

Ad quam rationis normam ceteræ diliguntur eleemosinæ, ijs Sacerdotibus dandæ, qui certis anni aut mensis diebus Missæ sacrum fecerint.

Festis autem diebus duplum eleemosinæ, quod in ferijs eo nomine erogandum est, accipit licere vetitum non sit: modò tamen propter hanc dupli rationem non augatur certa ea centum octuaginta librarum eleemosina. Sin autem Sacerdos quispiam plus quam præscriptum est eleemosinæ petet, etiā si quod petierit non sit assecutus, poena plectatur arbitratu Archiepiscopi.

B 4 De-